

Lumturo Listy

Nezávislý zpravodaj 49. dívčího a 378. chlapeckého oddílu

10. prosince 2012, 2. vydání

Milí čtenáři tohoto občasníku,

po relativně krátké době se k vám dostává již druhé číslo Lumturo Listů. Ač se to nezdá, tak od minulého vydání se toho vcelku hodně událo.

Světlušky se odvážily do Zapovězeného lesa, skautky pokračovaly ve svém studiu na vysokých školách, LGS společně s vlčaty pokračovala v boji s tajnou organizací. Hned den nato jsme na Vyšehradě se spoustou dětí i dospělých (a také Markem a Jankem, ohňáři a hudbou) přivítali sv. Martina na bílém koni.

Pak se jeden čtvrtetní listopadový večer vedoucí sešli s Petrem Muchou (krátký rozhovor s ním najdete na druhé straně), aby podebatovali o Lumturu a o dva týdny později dívčí část vedení uspořádala další díl své gurmánské soutěže. O dalším víkendu ještě holky společně stihly oprášit vánoční zvyky a vytvořit adventní věnec, vlčata se snažila získat další součástky do svého vozu a skauti narazili na další (tentokrát snad již) zaručenou stopu. Nu, a teď už nás za chvíli čeká Nadílka, tak doufáme, že vyrábíte dárky (a maminky pečete cukroví)!

Na závěr už nezbyvá, než vám poděkovat za vaše ohlasy, které jste nám po vydání prvního čísla poslali a budeme rádi, když budete své pochvaly (i kritiky), připomínky a nápady posílat dál.

A vzhledem k tomu, že toto je poslední předvánoční číslo, tak vám za celou redakci našeho oddílového zpravodaje přeji příjemné a klidné Vánoce a stejně tak i Nový rok.

Terezie Koláčková

Skautky neberou studium univerzity na lehkou váhu

Na konci výpravy jsme se téměř nemohly hýbat a musely získat zpět ztracenou energii ze stromů, kofol a hranolek v místní restauraci.

Jsme přijaty na zahraniční filmové univerzity a rozděleny do dvou skupin. Jedna se nachází v Hong Kongu a druhá nedaleko města Bristol ve Velké Británii (Bath Spa univerzity). Na začátku roku proběhla naše imatrikulace a v průběhu semestru se seznamujeme s různými profesemi týkající se filmu, jak na schůzkách, tak výpravách. Musely jsme se zúčastnit zkoušek, kde jsme poznávaly filmové melodie a rekvizity, hádaly hlášky z filmů, scény a obhajovaly svůj projekt. Všechny jsme zkoušky úspěšně složily.

Poslední výprava byla inspirována českým filmem Akumulátor od slavného režiséra Jana Svěráka. Na výpravu jsme vlakem přijely do Srbska, odkud jsme směřovaly do Svatého Jána pod Skalou, kde jsme i vylezly na známou vyhlídku. Na té jsme vytvořily skupinové foto. Celou cestu z nás televize vysávala energii, takže na konci výpravy jsme se téměř nemohly hýbat

Žižkovská i smíchovská vlčata staví auta

V minulém čísle jste si mohli přečíst, jak vypadala naše trojdenní výprava, v tomto si můžete přečíst, jak vypadala ta jednodenní se skauty (viz článek skautů). Ale co vlastně děláme tento půlrok na schůzkách? Stavíme auto! Doslechli jsme se, že se někdy v zimě uskuteční velký automobilový závod, a tak se snažíme postavit si auta, abychom na něm mohli startovat. Na každé schůzce hrajeme různé hry, abychom byli lepšími závodníky. Třeba poznáváme dopravní značky, orientujeme se poslepu atd. Za ty hry potom získáváme body. Vítěz jich má 10 a ti ostatní trochu méně, ale i poslední dostane alespoň 2. Za každých 7 bodů pak získáme jednu součástku do svého auta. Ti nejlepší už jich mají hodně, ale všichni už mají alespoň kola a podvozky, takže do závodu jich snad stihneme všichni nasbírat dostatek, abychom si z nich mohli auto slepit.

Martin Benda

a musely získat zpět ztracenou energii ze stromů, kofol a hranolek v místní restauraci. Podobně jako Olda ve filmu. Ten jsme si na následující schůzce i promítaly.

Doufáme, že své ročníky úspěšně dokončíme a staneme se slavnými filmovými režisérkami, scenáristkami nebo herečkami.

Terezie a Sára Krausovy

LGS zajistila zkumavky s nebezpečným virem

V minulém vydání jsme vás informovali o nemilé situaci, která nastala začátkem října. Zkumavky, které byly uchovávány ve dvou světových laboratořích a obsahovaly nebezpečný virus pravých neštovic, byly odcizeny. Měsíc listopad byl tedy pro klub LGS ve znamení pátrání po zločincích. Shodou šťastných okolností se členům našeho klubu podařilo vypátrat, že organizovaná skupina, která viry ukradla, má své sídlo ve Francii. LGS se tedy vydala na určené místo. Celou akci komentoval jeden ze zkušených členů výpravy Oldřich Štros: „Zkumavky s nebezpečným virem se nám i přes řadu komplikací podařilo zajistit. Teď už zbývá jen zajistit zločince.“ „Jde to zatím jako po másle, viry jsme získali, dokonce se nám podařilo dostat podobizny lidí, kteří s největší pravděpodobností stojí za celým případem,“ obšírně komentuje situaci Lukas Nettle.

Jakub Koláček

Světlušky se odvážily vkročit do Zapovězeného lesa

Veverky a Rosničky dále poznávají taje kouzelnického světa. Kromě neobvyklých zvířat dále začaly studovat kouzelné formule.

V sobotu jsme jely na Karlštejn. Byla tam jednodenní výprava. Byly tam jenom světlušky. Navštívily jsme Zapovězený les. Nemocné světlušky musely zůstat v Praze a my jsme stavěly domeček pro jednorožce a kreslily pterodaktyla. Také jsme podle obráz-

ků poznávaly sovy. Dokonce jsme i viděly baziliška a Vrbu mlátičku, byla to ale jen obyčejná vrba. Běhaly jsme do kopce a zase z kopce. Při obědě jsme potkaly tři psy, kteří nám chtěli sebrat naše řízky.

A nyní ukázka z hodiny kouzelných formulí: Opilá opice Olívie olízla olízanou okurku a Olda okoukal okem obézního osla. Silný syn Sam sekal slámu srpem. Stará Simona snídala sytý sýr, salám se sucharem. Chlapec chrochtá a chroust chroustal Chrousta a Chroust chroustal chrousta. Olina, Olík s oslem olízaly oslí oko. Olíček Okamura oka označil olíznutím ouška. Oliver, opice, orel, ovce a okoun olizují okap. Oslí olše se ozvala Otovi. Slůně si slovensky sedlo na skokanou. Slunce spálilo sedadlo. Slon slyšel slabiky slonice.

Veverky a Rosničky

Rodiče Okamurovi píší o našem oddílu

Vzhledem k velmi nepravidelné pracovní době, časté práci i o víkendy, také kvůli vyučování svých dětí mladšího věku němčině, domácímu cvičení na hudební nástroje atd. bylo pro nás rodiče během let nesnadné brát své děti dostatečně často společně z města na venkov. Díky skautskému oddílu se však v každém ročním období dostávaly do přírody na nespočet jedno i vícedenních výprav - a na patřičně dlouhý, vynikající letní tábor...

Žijeme v moderním velkoměstě, kde paradoxně nemusí být snadné najít opravdu dobré přátele, navázat kvalitní, nosné životní vztahy. A Lumturo je společenství, kde naše děti takové své důležité životní vztahy našly a stále ještě nově nacházejí.

Zvláště si ceníme toho, že z těchto životodárných vztahů není nikdo uměle vylučován, že zkušení hlavní vedoucí dbají o vhodnou integraci také těch, kteří jsou třeba trochu jiní než ostatní. Že nejsou pro svoji odlišnost marginalizováni, ale spíše se hledá možnost jejich dobré integrace do organismu oddílu, že se jim prostě pomáhá najít to, v čem jsou dobří a čím také mohou přispět ostatním... Cítíme za tím respekt k tajemství jedinečné osobnosti každého (Víra nás tu učí o existenci nesmrtelné duše člověka.) a je to jistě znakem vyspělé úrovně křesťanským inspirovaného společenství Lumturo.

Je tomu už přibližně 10 let, co naše nejstarší děti začaly chodit do tohoto skautského oddílu. Nyní se pak jeho života tak či onak účastní všech pět sourozenců. Díky Bohu za všechno!

Hayato a Ludmila Okamurovi

Monika Slabá odpovídá na otázku: Co je Lumturo?

Co si představím, když se řekne LUMTURO?

Lidé mě blízcí, léto a s ním lesy, louky, louže, lákavý program, laskavost, lidský přístup, legrace, láska celoživotní (Lumturákem navždy☺)

Uctivost, úsměv, umění vyjít s druhými

Množství zážitků a zkušeností, minulost, přítomnost a doufám i budoucnost, modlitba společná, posilující, modlitba jako setkání

Tábor, táborák, táborovka, táhnout za jeden provaz, tajemství, ticho a tma, trvalá přátelství

Utábořit se, užívat si, umět zabrat, je-li třeba, učit se naslouchat, usilovat o zlepšení

Radost ze společných chvil, ruka podaná na pomoc, rozvoj osobnosti i schopností

Opravdoví přátelé, otevřené společenství

Monika Slabá

S Petrem Muchou alias Grizzlym

Petr Mucha alias Grizzly je bývalý hlavní vedoucí našeho oddílu. V listopadu jsme se s ním v klubovně sešli a povídali si o počátcích našeho oddílu.

Na jaře jsme slavili 30. výročí vzniku našeho oddílu. Vzpomeneš si na oddíl i jindy během roku?

Samozřejmě vzpomenu, nejčastěji v určitém období léta začnu mít takové zvláštní nostalgické nálady a říkám si: „Jo tak teď bych byl na táboře.“

A byl ses podívat v nedávné době na táboře?

Byl jsem na návštěvě, ale to není ono. Je to jen na chvíli a je to trochu umělý zážitek. Kdyby to šlo, určitě by mě těšilo pobýt na táboře víc a opravdu s tou... (vyrušuje Hugo)

Na co z tábora si hlavně pamatuješ?

Vzpomenu si na táborové chvíle, dlouhé debaty, hluboké modlitby, krásné momenty, kdy jsme leželi na louce a koukali na hvězdy. Ale mám i milé vzpomínky během roku typu: „Jo, teď bych vyrazil na výlet s celou skautskou partou.“ To se mě drží furt...

Jaký vidíš rozdíl mezi tábořišti dnes a za Tvého působení?

Když jsem přijel na návštěvu, tak jsem se, abych řekl pravdu, cítil, jako bych přijel domů. Takový počet lidí, podobné nástupy i ta atmosféra... To posílilo mé nostalgické nálady, že bych se hned přidal. Ale přeci jen: „nevstoupím dvakrát do stejné řeky.“

A nakonec z jiného soudku - jakou přezdívku by sis dnes vybral?

Já bych si nevybíral, za nás ta možnost nebyla a jsem docela spokojen s tou, kterou mám. Pravidelně by tam dnes přibyl ještě dovětek o nějaké životní moudrosti, kterou přeci jenom v tom „Grizzlym“ úplně nevidím, ale snad už jí trochu nabývám.

Lucie Cisaríková